

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

Tractatus Primi Pars I. de Servitutibus Prædialibus, Usufructu, & utroque Retractu, Pars II. de Emphyteusi, Pars III. de Locatione & Conductione

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1691

Index Argumentorum In Discursibus Qui habentur in hoc Libro, de Servitutibus Prædialibus, Usufructu, & utroque retractu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74102)

INDEX

ARGUMENTORUM IN DISCVRSIBVS

Qui habentur in hoc Libro, de Servitutibus Prædialibus, Usufructu,
& utroque retractu.

Discursus I.

Neapolitana ædificii, seu altius non tollendi.

De servitute altius non tollendi ædificia, ex quibus tollatur aspectus maris juxta Constitutionem Zenonis Imperatoris.

De Constitutionibus Græcis non contentis in antiquis Codicibus, sed de novo traductis & insertis in Codicibus modernis, An habeant vim legum, præsertim de dicta Constitutione Zenonis.

De inventione & usu legum civilium Romanorum juxta compilationem Justiniani, Et aliqua de non usu, quando tollat vim legum.

Et de privilegio Religiosorum circa prohibendum aspectum vel introspectum in eorum Monasteria, vel Conventus.

Disc. II.

Ianuen. altius non tollendi, seu ne luminibus officiat.
An & quando vicinus prohibere possit vicino ædificare in proprio solo, suamque domum altius extollere, ne ejus domus luminibus officiat, vel impediatur aspectus.

Disc. III.

Firmana servitutis

De probatione servitutis prospectus per adminicula & præsumptiones, ne scilicet quis in proprio muro, propriaque domo constituere possit fenestras, vel aliud novum opus facere, quod respondeat domui, vel aræ vicini, ac prospectum præjudicalem causet.

Disc. IV.

Camerinen. ædificii.

An & quando vicinus uti possit muro adjacenti alteri ædificio, illum altius elevando, seu fenestras vicino præjudiciales aperiendo; Et quando murus dicatur proprius, vel communis.

Et de Statutis Civitatis Camerini in hac materia disponentibus, eorumque interpretatione.

Disc. V.

Romana fabrica de Mancinis.

De facultate Ædilium, seu Magistrorum viarum concedendi uni vicino locum, seu situm publicum in alterius vicini præjudicium, an competat nec ne. Et de facultate vicini utendi muro alterius vicini soluto appodio, etiam observando lumina, seu fenestras; Et aliqua de sententia provisionali ad normam *tex. in cap. penult. & in fin. de novi oper. nunciat.* quando illi sit locus nec ne, & an admitat appellationem suspensivam.

Disc. VI.

Pisauren. muri.

An & quando super muro communi existente inter duas domos possit unus altero invito superædificare.

Disc. VII.

Romana fabrica de lambolinis.

De eadem materia nunciationis novi operis, & altius non tollendi, ac de facultate vicini superædificari, de *Luca de Servitutibus.*

ficandi in muro communi altero invito; Et quando attentatè ædificatum demoliri debeat nec ne.

Disc. VIII.

Romana elevationis muri.

De eadem materia utendi muro communi divo-rio, illumque altius elevandi.

Disc. IX.

Romana appodii.

De usu muri communis, & an elevari possit ædificium, per quod claudantur fenestras ab alio vicino in eodem muro constructæ.

Disc. X.

Sancti Severini ædificii.

An in domo pluribus communi cum distinctione solariorum, seu appartamentorum, quia nempe unus sit Dominus appartamenti superioris, alter vero inferioris, possit unus in sua parte aperire fenestras, seu aliud novum opus facere altero invito.

Disc. XI.

Romana domus.

De eadem materia muri intermedii inter duas domos, an sit proprius unius, vel communis, Et an vicinus possit altero invito altius elevare, & tigna immittere etiam obturando fenestram ibi existentem.

Disc. XII.

Lauretana ædificii.

De Servitute conventionali, seu pacto inter vicinos super facultate affirmativa, vel negativa ædificandi, An sit reale transitorium etiam ad quemcumque rei dominantis possessorem, vel potius sit personale extinguendum cum persona, & non transmissibile, vel cessibile, Et aliqua etiam de usu muri communis, vel adjacentis.

Disc. XIII.

Romana altius tollendi de Ostivis.

De materia nunciationis novi operis adversus ædificare volentem in suo, ejusque domus altius extollere, an id liceat, ubi luminibus scalarum vicini officiat; Et an scalis aliquid peculiare in jure statuatur, vel potius procedat in scholis.

Disc. XIV.

Romana de Aste.

Vicino volente murum communem lateralem altius extollere supra tectum vicini, & in parte eminentiori aperire fenestras vel alia facere ultra tignorum sustentationem, An vicinus nolens altius ejus domum tollere, justè se opponat, & impedire possit.

Disc. XV.

Lauretana altius tollendi.

An & quando liceat in muro proprio, vel communi ædificare, ac altius tollere in præjudicium vicini, vel consortis,

INDEX ARGUMENTORVM.

- Disc. XVI. *Alexanen. fenestra.*
De servitute prospectus laicorum ex eorum domibus intus Ecclesiam, Et an id permittendum sit Baronibus, & locorum Dominis.
- Disc. XVII. *Romana edificii supra Ecclesiam.*
De edificio supra Ecclesiam, vel ejus partem. An sit permittendum, & an cautio damni infecti per edificare volentē oblata, sufficiat, & admittenda sit.
- Disc. XVIII. *Ianuen. alius non tollendi.*
An & quando unum Monasterium Monialium se opponere possit alteri contiguo Monasterio etiam Monialium, eique impedire altiore elevationem ob præjudicium luminum, vel Solis, aut salubrium ventorum, & aeris suffocationem.
- Disc. XIX. *Romana prospectus.*
De eadem materia edificii, ex quo resultet prospectus ad Monasteria Monialium.
- Disc. XX. *Florentina edificii.*
De edificio in muro communi, vel adjacente, & de prospectu activo, & passivo ad Monasteria Monialium, ac edificii elevatione, per quam aeris salubritas impediatur.
- Disc. XXI. *Romana elevationis de Capisucbis.*
De eadem materia edificandi in suo, unde habeatur prospectus ad Monasterium Monialium.
- Disc. XXII. *Romana edificii de Sigismundis.*
De eadem materia edificii, ex quo habeatur aspectus ad Monasteria Virorum. Et an & quando emphyteuta imponere possit servitutem duraturam etiam penes Dominum directum, vel alium ab eo causam habentem.
- Disc. XXIII. *Romana servitutis seu via.*
De servitute viæ, seu transitus, quando acquisita, seu probata dicatur, & quæle tempus necessarium sit ad illam præscribendam, Et quid si antiquitus ibi adfuerit via publica in alterum locum postmodum translata, an id prætendenti servitutem suffragetur.
- Disc. XXIV. *Firmana.*
An & quando vicinus possit invito vicino projicere in platea, seu area communi, sive in via vicinali immunditias, & alia agere, quæ aliquod incommodum, vel impedimentum præstent.
- Disc. XXV. *Bononiens. Aquarum.*
An Dominus fundi superioris, in quem ingreditur aqua, possit eam divertere à consueto cursu, quem habebat, in fundum inferiorem in istius præjudicium; Et quando huic dicatur de super acquisita servitus.
- Disc. XXVI. *Romana decursus aquarum.*
An Dominus fundi, in quem aqua aliunde profluens ingreditur, dicatur ejusdem aquæ Dominus, illamque possit pro ejus libito à consueto cursu divertere in præjudicium vicini habentis fundum inferiorem.
- Disc. XXVII. *Sutrina Aqua.*
Quando Dominus fundi, in quo aqua nascitur possit illam à consueto cursu divertere in præjudicium vicinorum.
- Et de officio Judicis competente pro concessione usus aquæ, vel alterius servitutis etiam invito Domino.
- Disc. XXVIII. *Rossanen. usus aquæ.*
De divisione usus aquæ fluminis per tempora & contratas inter possidentes prædia adjacentia; Et an hic modus immutari valeat.
- Disc. XXIX. *Carpentoratens. Aquarum.*
De materia aquarum, Et sub earum concessione quæ veniant, Et quæ concedenti reservatæ censentur, Et de possessorio retinendæ, seu de maintenance in proposito competente.
- Disc. XXX. *Sandri Severini Aquarum.*
Aqua concessa uni pro usu molendini vel alio, an concedi possit alteri pro eodem vel simili usu in primiconcessionarii præjudicium.
- Disc. XXXI. *Urbevetana decursus Aquarum.*
An Dominus fundi, in quo aqua nascitur, possit illam pro suo libito divertere in præjudicium vicinorum, & quid in præjudicium usus publici.
- Disc. XXXII. *Romana putei.*
De jure hauriendi aquam à puteo existente in domo vicini, An & quando competere dicatur jure servitutis vel potius jure condominii; Et de possessorio in hac materia competente; Et an & quando una domo divisa in plures partes seu membra, constituta censetur servitus in una parte ad favorem alterius, super juribus & commoditatibus, quæ habebantur in tota domo, quando erat unita.
- Disc. XXXIII. *Mutina. Aqua hausus.*
An Dominus putei vel fontis, à quo vicinus aquam haurire solet, possit puteum suffocare, seu fontem alio divertere in præjudicium vicini, Et per quantum tempus hæc servitus aquæ hausus seu ducendi aquam præscribatur.
- Disc. XXXIV. *Romana Aqua.*
Concessio aquæ, an & quando sit precaria, & quandoque revocabilis, vel potius perpetua, & irrevocabilis.
- Disc. XXXV. *Nepesina Collecta.*
De jure pascendi, seu jure vendendi herbas, & pasua competente Communitati, etiam in fundis & prædiis privatorum cum jure prohibendi eisdem jus pascendi, Et quando hoc jus competere dicatur Communitatibus, seu aliis ratione condominii, vel ratione servitutis; Et aliqua de præscriptione hujus servitutis juris pascendi, an requiratur immemorabilis ratione causæ discontinuæ, vel potius sufficiat ordinaria, ratione causæ continuæ.
- Disc. XXXVI. *Amerina juris pascendi.*
De controversiis super jure pascendi in territorio, quæ veri solent inter Baronem seu Dominum, & vasallos seu habitatores loci, Et de differentia inter Baronem seu Dominum habentem hoc jus in sola ratione jurisdictionali & ex præscriptione vel ratione domini ipsius territorii.
- Disc. XXXVII. *Tuscolana juris pascendi.*
An Communitas seu particulares habentes jus pascendi in fundis & terris apertis, seu campestribus destinatis ad segetes, prohibere possint Dominis, ne se pibus vel foveis recingant, atque ad alium usum, puta vinearum reducant.
- Disc. XXXVIII. *Corana Clusa.*
De eadem materia, An Domini, & possessores agrorum, & prædiorum apertorum seu campestrium, possint ea cum muris, & sepibus, vel foveis recingere in præjudicium juris pascendi, competentis Communitati vel civibus.
- Disc. XXXIX. *Portuensis juris pascendi.*
De jure pascendi competente Communitati vel civibus in terris & prædiis privatorum, Et an possint simul stare quod dictum jus sit Baronis, & Domini loci, & tamen quod Communitas pro majori pretio pasua vendat.
- An posito dicto jure pascendi, possint particulares Domini terrarum & prædiorum immutare eorum statum, & eaq; reducer ad culturam, sive ad prata pro fœnis colligendis, ac tali casu prohibere pasua.
- Disc. XL. *Camerinens. Attentatorum.*
An usus seu facultas pascendi in montibus & forestis,

INDEX ARGUMENTORVM.

fitis, aliique locis campeſtribus, competens Civibus & Incolis loci, ſuffragetur pro animalibus exterorum, quæ per eodem Cives & incolas tenentur in ſocitam, Et an dictus uſus competat pro animalibus, quæ teneantur ad indultriam & mercaturam. Et aliqua de privilegio ſeu facultate competente pro animalibus vaccinis potiùs quàm pro aliis, quodque ab iſtis ad alia argui non poteſt.

Disc. XLI. *Spoletana juris paſcendi.*

An Communitas facere poſſit Statuta adimenta vel reſtringentia civibus & incolis naturalem civitam facultatem paſcendi cum eorum animalibus in patrio territorio, Et an in hoc ſuffragentur privilegia, quæ per dohanam ejus aſſidatis conceduntur.

Disc. XLII. *Sabinen. juris lignandi.*

De uſu lignandi, ſeu paſcendi & aquandi competente Civibus vel incolis, Et an per loci Dominum prohiberi poſſit.

Disc. XLIII. *Tuſcanen. Paſcuorum.*

De juribus & privilegiis Dohanæ ſeu Dohaneriorum in prælatione aſſictus ſeu emptionis bannitarum, aliorumque paſcuorum, An talia privilegia locum habeant, ubi Communitas bannitarum, ſeu paſcuorum domina illa vendit ſeu locat ejuſdem loci civibus & incolis pro eorum animalium uſu & commoditate.

Disc. XLIV. *Nepesina ſeu Tuſpharum.*

De iſſam privilegiis Dohanæ ſuper prælatione in emptione bannitarum & paſcuorum, & në illorum domini illa vendere ſeu locare poſſint abſque Dohaneriorum requiſitione, Ac de eorumdem privilegiorum limitatione in locationibus ad longum tempus, Et quandò talis dicatur locatio, ut ſub huiſmodi exceptione cadat.

Disc. XLV. *Romana damni infecti.*

Vicinus agens in ſuo prædio opus, per quod damnum vicino inferatur, & cautionem præbens de damno infecto, quomodò illud jam eventum reficere teneatur, Et ad quid cogi valeat.

Disc. XLVI.

Romana expurgationis, ſeu damnorum, & expenſarum.

An vicinus agere poſſit contra vicinum ad damna ſibi illata à locutis ſeu bruciis à feudo vicini provenientes, ex eo quod illas in proprio fundo expurgare neglexit; Sive an vicino liceat propria auctoritate, ut ſuo damno conſuleret expurgare fundum vicini, atque ab eo expurgationis expenſas repetere.

Disc. XLVII. *Tudertina.*

Pecunia inventa in domo teſtatoris, An ſpectet ad uſufructuarium, vel ad proprietarium, Et an in odium uſufructuarii non manifeſtantis veram quantitatem pecuniarum, vel aliorum mobilium, ſufficiat imperfecta probatio.

Disc. XLVIII. *Forolivien. Uſufructus.*

De uſufructu relicto hæredi & legato, quomodò inter eos dividatur, Et an mortuo hærede, cui datus eſt ſubſtitutus, intret ad favorem legatarii jus accreſcendi vel non decreſcendi, vel potiùs portio deficiens ſpectet ad ſubſtitutum.

De cautione præſtanda per uſufructuarium, & an illa non præſtita faciat fructus ſuos. Et aliqua de conſuetudine *Bulgari* ſuper reſolutione legati uſufructus in alimenta. An ſcilicet intret etiam in ſocru vel in alia perſona ultra uxorem.

Disc. XLIX. *Eadem Forolivien.*

Ad intellectum textus in auct. cui relicto Cod. de

vidicta viduitate tollenda, An ſcilicet & quandò, mulier cui relicto eſt uſufructus ſub lege viduitatis ſervandæ, illum percipiat in primo anno; Et an dicta lex viduitatis adjecta in gerundio, importare dicatur conditionem vel modum.

Disc. L. *Firmana Uſufructus.*

Ad conſuetudinem *Bulgari*, An ſcilicet, & quandò legatum uſufructus relicto uxori importet ſolum alimenta vel potiùs uſufructum formalem; quandò tale legatum dicatur correfpectivum, ita ut ceſſante cauſa ceſſet.

Disc. LI. *Civitatis Caſtelli.*

De uſufructu uxori relicto, an reſolvatur in alimenta juxta conſuetudinem *Bulgari*, vel potiùs importet uſufructum formalem; Et quatenus illud importaret, An cautio perneceſſe præſtanda ſit, vel potiùs ipſius uxoris paupertas excuſet; Et quandò illa præſtari debeat; Et an ſufficiat unica per quemcumque uſufructuarium generaliter præſtanda, vel accedere debeat altera Mutiana; Et aliqua de diminutione uſufructus relicto ſecundæ uxori cum participatione filiorum primi matrimonii.

Disc. LII. *Bononien. Uſufructus.*

An & quandò legatum uſufructus relicto uxori reſolvatur in alimentum; juxta conſuetudinem *Bulgari*, vel potiùs importet verum & formalem uſufructum.

Et quandò uſufructus, vel habitatio, quæ relinquuntur uxori vel alteri unà cum filiis, vel hæredibus inſimul vivere debentibus ceſſent, ſi talis ſimultanea ſequi non poteſt.

Disc. LIII. *Romana Aromataria.*

Uſufructuarius rerum mobilium, quæ uſu conſumuntur, ſeu atteruntur & veteraſcunt, quomodò cavere debeat, an ſcilicet de reſtituendis ipſis rebus prout reperientur, vel de reſtituendo valore ſpectato tempore incæpti uſufructus.

Disc. LIV. *Romana Uſufructus.*

De uſufructuario univerſali hereditatis, in qua admixta ſint bona ſtabilia & mobilia diverſarum ſpecierum, quam cautionem præſtare debeat, & quæ bona mobilia per uſufructuarium finito uſufructu reſtituenda ſint in ipſa ſpecie, & quæ in pretio ſeu æſtimatione. Et an proprietarius invito uſufructuario vendere poſſit bona, quæ uſu non conſumuntur, ſed atteruntur, ut pretium inveſtiatur, vel e conſerſo. An id fieri vel peti poſſit per uſufructuarium invito proprietario.

Disc. LV. *Romana de Pizzattis.*

Relicto uſufructu hæredi pro medietate, & pro alia medietate extraneo, An ob hæredis incapacitatem habendi legatum, totus uſufructus accreſcat legato. Et quandò de legato uſufructus alteri relicto participet hæres.

Disc. LVI. *Recanatena. Hereditatis.*

Uſufructuarius, cui reſtituta fuerunt fortes cenſuum, An teneatur eaſdem reinveſtire in alios cenſus, ita ut ſequuta reſolutione uſufructus, proprietarius contra ipſum vel ejus hæredem actionem habeat ad damna & intereſſe ob inveſtimentum non factum.

Disc. LVII. *Senen.*

Onus ſolvendi debita & onera hæreditaria an ſpectet ad proprietarium vel ad uſufructuarium; Et quandò hic dicatur univerſalis vel particularis.

Extinctio cenſus an fieri poſſit per proprietarium ſine uſufructuario; Et quatenus fiat, an valeat conventio, per quam proprietarius pro pecunia

INDEX ARGUMENTORVM.

- In eum obventa ex restitutione fortis solvat usufructuario fructus seu usuras.
- Disc. LVIII. *Romana Primogenitura.*
 Usufructuarius universalis an consequi debeat usufructum de solis bonis remanentibus facta detractioe tam legitima quam æris alieni, quamvis creditores vel filii adhuc non urgeant, neque ad bonorum separationem procedatur; Et sic an commodum medi tempore ex creditorum vel filiorum negligentia resultans sit hæredis proprietarii, vel potius usufructuarii; Et de debitis hæreditariis solvendis, An illorum solutio spectet ad hæredem proprietarium vel usufructuarium.
- Disc. LIX. *Romana annua præstationis.*
 Ususfructus, vel aliud jus vitalitium, An cedi possit, & quatenus de consensu proprietarii, vel dicti juris debitoris cedatur, An & ex cujus persona cessare & extingui dicatur.
- Disc. LX. *Romana Ususfructus.*
 De usufructu legali debito patri in bonis adventitiis filii quando cesset, præsertim ex tacito & conjecturato iudicio illius, à quo bona obveniunt. Et incidenter quid sit in feudis & bonis jurisdictionalibus.
- Disc. LXI. *Maceraten. Ususfructus.*
 De eodem usufructu legali debito patri in bonis adventitiis filii, an & quando cesset, si filius est clericus, & qualis clericatus requiratur. Et an talis usufructus locum habeat in iis quæ obveniunt in filium ex eadem dispositione, ex qua etiam pater aliquid obinet. Et quid de bonis obventis cum vinculo fideicommissi seu primogenituræ.
- Disc. LXII. *Romana Legati.*
 De eadem materia usufructus legalis patri competentis in bonis adventitiis filii, An locum habeat in iis bonis; quæ obveniunt ex iudicio illius testatoris, qui in eadem dispositione patrem quoque in aliquo honoravit.
- Disc. LXIII. *Bonan. Ususfructus de Populis.*
 An usufructus legalis debitus patri in bonis adventitiis filii competat in bonis fideicommissi vel primogenituræ subjectis.
- Disc. LXIV. *Engubina Ususfructus.*
 De eadem materia usufructus legalis competentis patri in bonis adventitiis filiorum, an cesset ob contrariam voluntatem testatoris.
- Disc. LXV. *Romana seu Albanen. Legati.*
 Facto legato habitationis seu hospitii in certa domo per hæredem legatario præstandi, An talis domus alienari possit cum dicto onere per emptorem adimplendo, vel potius legatarius impedire possit alienationem, ac petere sibi præstari hospitium ab ipso hærede, licet recusando illud recipere à tertio.
- Disc. LXVI. *Romana Legati habitationis.*
 Relicta alicuius habitatione cum hærede, an legatarius possit suum jus alteri cedere, ac domum vel partem pro eius habitatione assignatam locare; Et an è converso hæres possit domum solite habitationis in præjudicium legatarii locare, seu alios ad habitandum introducere; Et de qua domo huiusmodi legatum intelligendum sit; ac aliis ad materiam &c.
- Disc. LXVII. *Romana Mansionum.*
 Facta per donatorem vel concedentem reservatione aliquarum mansionum pro eius habitatione, An reservata etiam censeantur alia necessaria vel congrua officinæ & mansiones pro familia, quamvis non exprimat.
- Disc. LXVIII. *Senen. Iuris congrui.*
 De Constitutione Federici Imperatoris, quæ incipit *Sancimus*, de iure prothomiseos, An dicatur lex Imperialis ubique attendenda tanquam lex, vel potius sit lex particularis Regnorum utriusque Siciliæ, extrà quæ, ubi est in usu, attendatur potius tanquam consuetudo, quam tanquam lex. Et quatenus uno vel altero modo censenda sit, An illa verba, in eius fine, per quæ Ecclesiæ negatur jus congrui, sint authentica necne; Et quomodo intelligenda veniant.
- Disc. LXIX. *Senen. Retractus.*
 An & quando jus congrui ratione vicinitatis competens ex Constitutione *Sancimus*, locum habeat, ubi intermediet via, & quæ viæ species seu qualitas requiratur, ut cessare faciat vicinitatem, atque excludat jus congrui.
- Disc. LXX. *Senen. Iuris prothomiseos.*
 An jus prothomiseos competat necne Hebræis contra Christianos, Quæ occasiones generaliter agitur, An Hebræi gaudeant in omnibus etiam cum Christianis statutis & legibus municipalibus, sive iis, quæ ex æquitate inducta vel statuta sunt.
- Et an promissio de vendendo importet venditionem ad effectum retractus.
- Et quid in concursu plurium vicinorum, cuius debeat esse potior conditio, potissimè ubi in uno concurreret etiam consortium.
- Disc. LXXI. *Narmen. Retractus.*
 An jus congrui competens ex statuto laicali, locum habeat in alienationibus, quæ fiunt à laico in clericum, vel è contrà, Et an tale statutum fieri possit à Civitate, vel loco regnoscens superiorem; Quæ occasione agitur, an sit exorbitans & odiosum, vel potius favorabile; Et an procedat in venditionibus sub hasta.
- Disc. LXXII. *Valternæ Retractus.*
 De concursu plurium vicinorum ad eundem retractum rei dividuæ, vel respectivè individuæ, quis præferri debeat, Et quid ubi unus prævenit in acquirendo, An esse debeat melior conditio præoccupantis.
- Et de Statuto loquente de vicino in numero singulari, an conveniat ubi sunt plures vicini, ita ut numerus singularis resolvatur in pluralitates.
- Disc. LXXIII. *Viterbian. Retractus.*
 An jus congrui locum habeat in contractu permutationis quoties bona non adæquant, sed aliquid refunditur in pecunia.
- Disc. LXXIV. *Romana Prælationis.*
 Vendita seu locata domo ad vitam, cuiam competit eius ratione retractus vicinitatis, An venditori, vel potius ementi, seu conducenti ad vitam; Et cuius persona in proposito spectanda sit.
- Quando domus dicatur una, vel dicantur plures ad effectum iuris retrahendi vicino competentis, An scilicet in toto, vel in sola parte adjacenti.
- Disc. LXXV. *Romana retractus Vineæ.*
 An & quando cesset jus congrui ob renunciationem extrajudicialiter factam, seu declarationem, quod non habebat animum retrahendi, Et quæ verba ad hunc effectum requirantur. Et aliqua de compatibilitate vel incompatibilitate retractus prælativi cum coactivo, ita ut intentando unum, alteri censeatur renunciatum, necne.
- Disc. LXXVI. *Romana retractus Apotecæ.*
 De retractu prælativo, An competat in contractu permutationis, Et an hæc adesse dicatur ubi maior est pecunia quæ refunditur, quam valor rei permutatæ.

INDEX ARGUMENTORVM.

Et de termino anni à Gregoriana Constitutione retrahenti præscripto ad adimplendam formam ibi traditam, An currat pendente lite super retractu, vel potius ista excuset à cursu temporis.

Disc. LXXV. I. *Romana retractus de Vivaldis.*

De retractu ex Gregoriana Constitutione competente vicino adversus novum voluntarium emptionem, an procedat contra alterum æquè vicinum eminentem; Et an ad effectum retractus prælativi concurrere debeant eadem requisita retractus coactivi. Et aliqua de lapsu anni per eandem Constitutionem ad retrahendum præscripti.

Disc. LXXVIII.

Romana retractus de Procaccinis.

De requisitis per Bullam Gregorianam ad retractum prælativum vel coactivum, & quæ magis in uno quam in altero concurrere debeant.

Disc. LXXIX. *Romana retractus Domus.*

De retractu coactivo competente ad domum vicinam pro domus propriæ ampliatione ad Urbis ornatum ex Constitutione Gregorii XIII. An & quando competat necnè, Et de illius requisitis.

Disc. LXXX. *Romana Transactionis.*

An retractui coactivo ad publicum ornatum competentem per Constitutionem Gregorii XIII. possit per pactum renunciari, vel potius ob favorem publicum renunciatione non obstante intentari possit.

Disc. LXXXI. *Romana Reversus à retractu.*

An ille qui intentavit & obtinuit retractum coactivum cum solita obligatione de ædificando in forma, possit de consensu domini rei retractæ pœnitere, illamque domino restituere, vel potius invitus cogi valeat per Ediles pro publico ornatu ad adimplendam obligationem.

Disc. LXXXII. *Romana Inquilinatus.*

De retractu prælativo intentato per vicinum contra novum emptorem, qui esset rei emptæ conductor, an hic illum impediat ratione prælationis inquilino etiam competentis; Et an conductor domus, qui eam non inhabitet, dicatur inquilinus, de quo loquitur Bulla Gregoriana.

Disc. LXXXIII. *Cracovien. Domus.*

De retractu coactivo competente ex dispositione juris communis Ecclesiæ seu loco sacro per text. in l. si quis sepulchrum ff. de religiosis sumptibus funerum, an procedat contra aliam Ecclesiam, Et de illius requisitis, & quando intret necne.

Disc. LXXXIV. *Romana Pretii.*

In retractu per Ecclesiam seu Monasterium intentato ex privilegio legis si quis sepulchrum, vel simili ad ædificium de novo ab aliquo constructum, quale pretium reficiendum sit, an scilicet quanti opus valeat, & æstimatur, vel potius quod est impensum; Et an ille qui retractum patitur prætereundere possit damna & interesse lucri cessantis vel damni emergentis pecuniaz in opus erogata pro eo medio tempore.

Disc. LXXXV. *Romana prælationis conventionalis.*

De retractu seu jure prælationis conventionalis, ut scilicet volens alienare ejus bona teneatur alterum præferre, An sit cessibilis in hæredes alioque extraneos, vel potius sit personalis.

Et aliqua de ejus præscriptione.

Disc. LXXXVI. *Romana prælationis Affictus.*

De prælatione competente Provisori Palatii Apostolici in emptione vel affictu silvarum & locorum ad venationem destinatarum, Et quando huic prælationi censeatur renunciatum per declarationem verbalem contrariam.

Disc. LXXXVII. *Romana Retrovenditionis.*

De retractu conventionali ex pacto de retrovendendo, an & quanto tempore præscribatur, Et quatenus intret præscriptio tricennalis, an adversus illam competat restitutio in integrum hæredi ex capite ignorantiz, vel ex alia causa.

Disc. LXXXVIII. *Romana Castrorum.*

De retractu conventionali seu jure prælationis concessio emptori rei venditæ cum pacto de retrovendendo, quatenus alteri venderetur, An competat, ubi venditor alteri cedit ipsum jus redimendi, quod scilicet in isto primus emptor præferri debeat.

Et quatenus prælatio intraret in casu simplicis cessionis vel venditionis, an intret ubi tale jus cederetur ex causa transactionis.

